

[Juul-Madsen.]

kan diskutere, om de økonomiske muligheder tillader det. Jeg vil da gerne under udvalgsarbejdet have lov til nærmere at undersøge, på hvilken baggrund den højtærede finansminister kommer til, at det forslag, vi kommer med her, skulle betyde et provenutab på mellem 250 mill. kr. og 300 mill. kr. Men selv om det medfører et provenutab, og det gør det naturligvis, så kan det dog ikke være meningen, at parcelhusejerne eller andre ejendomsbesiddere her i landet til evig tid skal køre med nogle vedligeholdelsesfradrag, der er fuldstændig ude af takt med den prismæssige udvikling.

Det vigtigste punkt i lovforslaget — et punkt, som den højtærede finansminister i øvrigt ved den behandling, vi havde sidste år, udtrykte sympati for og også ved forskellige lejligheder ude omkring og også her i salen har udtrykt sympati for — det vigtigste punkt i vores lovforslag er spørgsmålet om at løse pensionistens problem. Det er først og fremmest ham, vi sigter på. Nu har vi engang i vores skattelovgivning denne beregning med lejeværdien som en regulerende faktor, for at fordele ved at kunne trække sine renter fra, når man ejer et hus, ikke skal være for stor — mens der med hensyn til andre goder, man har, ikke er nogen regulerende faktor, men lad det ligge. Når vi har det system, at vi har en lejeværdi som en regulerende faktor, og man erkender, at sådan er det altså, indtil vi får lavet noget, der eventuelt er bedre — nogen kan jo frygte, det bliver værre — så er det i hvert tilfælde urimeligt, når der ikke længere er noget at regulere, nemlig når der ikke længere er nogen gæld på ejendommen. Når der ikke er nogen renter at trække fra, ingen fordele at hive hjem, så er det i hvert tilfælde urimeligt, at man skal belastes med en huslejeværdi.

Jeg var til grundejermøde forleden dag, og jeg fik stukket et skema i hånden, der gav et overskud på 6.000 kr. Det var meget føleligt for denne folkepensionist at have dette overskud på sit ejendomsskema; det betød i øvrigt også, at han fik et nedslag i sin folkepension, og han overvejede at sælge sin ejendom. Jeg har fået mange hundrede henvendelser i forbindelse med dette forslag fra ældre, hvilket viser, at det er et problem.

Bestemmelsen er formuleret generelt, men

jeg sagde i udvalget sidste år, og jeg er parat til at sige det igen — jeg stillede også et spørgsmål, der viste min gode vilje — at hvis vi kan løse problemet uden at gøre det generelt, hvis den højtærede finansminister kan finde en afgrænsning, så vi specielt får løst problemet for folkepensionister og invalidepensionister og eventuelt andre lavtlønsgrupper, så er vi parate til at drøfte det. Forslaget er ikke et ultimatum fra vores side, men det er udtryk for nogle synspunkter, vi gerne vil føre frem i folketinget, og kan finansministeren finde en bedre fremgangsmåde, som løser det problem, jeg her har omtalt, så er både jeg og andre i den konservative folketingsgruppe da meget taknemlige for, om vi her kan få fornøden hjælp.

De øvrige ordførere kom hver på sin måde ind på hele problematikken omkring parcelhusbeskatningen og kom ind på, at det, det drejede sig om, i virkeligheden var at gennemarbejde disse ting og se at få løst problemerne i deres helhed. Det er da også rigtigt, men det kan måske tage både år og dag. Endnu er der vist ingen her i det høje ting, der skimter nogen løsning. Den lovgivning, vi har, er den, vi må arbejde med, og det er på baggrund heraf, det konservative forslag skal betragtes og vurderes.

Det ærede medlem hr. Ømann fremsatte nogle synspunkter, som — hvis han får held til at få dem gennemført, det er vel et spørgsmål, hvor langt han kan trække socialdemokratiet med — hvordan man nu end kan vurdere hr. Ømanns tanker og synspunkter, vil medføre sådanne forhold for parcelhusbyggeriet her i landet, at hvis vi havde haft en lovgivning af den karakter, som hr. Ømann tænker sig, så tror jeg ikke, vi havde haft det store parcelhusbyggeri, som vi rent faktisk har haft i de senere år. Vi har i dag mellem 600.000 og 700.000 parcelhuse, mange af dem bygget inden for den sidste snes år, og de fleste af dem er bygget af ganske unge mennesker, der med beskedne indtægter i kraft af den lovgivning, vi kender, har kunnet tillade sig at bygge dette hus. Jeg gad vide, hvordan det ville have set ud, hvis vi ikke havde en lovgivning, der — selv om det var reguleret af en lejeværdi — dog gav ret til at trække renterne fra.

Konsekvensen af de tanker, der har været fremme her, hvis vi skal ud i den yderste konsekvens, må jo være, at vi skal have